

ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ У ВИКЛАДАННІ ОСВІТЬОГО КОМПОНЕНТА «РИТОРИКА» АСПІРАНТАМ- ФАРМАЦЕВТАМ

Наталія Лисенко

канд. філол. наук, доцент кафедри педагогіки і психології
Національного фармацевтичного університету
(61002, Харів, вул. Г. Сковороди, 53);
e-mail: natalilisenko1977@gmail.com;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8607-2213>

Алла Берестова

канд. філол. наук, доцент кафедри фундаментальних та суспільно-
гуманітарних наук Національного фармацевтичного університету
(61002, Харів, вул. Г. Сковороди, 53);
e-mail: balla19682802@gmail.com;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6036-7961>

У пропонуваній статті авторки порушують питання щодо впровадження технології проблемного навчання в закладах вищої освіти як ефективного засобу підготовки фахівців нового типу, здатних до критичного мислення, самостійного прийняття рішень, творчої діяльності та професійної комунікації. Обґрунтовано актуальність формування риторичної компетентності аспірантів, значна частина яких орієнтована на педагогічну діяльність. Наголошено, що рівень розвитку комунікативних і риторичних умінь безпосередньо впливає на ефективність освітнього процесу, мотивацію здобувачів освіти та якість засвоєння навчального матеріалу.

Проаналізовано наукові підходи до проблемного навчання, зокрема ідеї сократівського діалогу, концепцію «навчання через діяльність» Дж. Дьюї, теорію відкритого навчання Дж. Брунера, а також напрацювання вітчизняних і зарубіжних науковців щодо розвитку когнітивних та творчих здібностей здобувачів освіти. Визначено, що попри значну кількість досліджень недостатньо уваги приділено розробленню прикладних проблемних кейсів, адаптованих до конкретних освітніх програм і категорій здобувачів.

Метою статті є обґрунтування доцільності застосування проблемного навчання в професійній підготовці майбутніх викладачів

фармацевтичних закладів вищої освіти та представлення авторських прикладів проблемних завдань із риторики. У роботі розкрито сутність проблемного навчання як організації освітнього процесу через створення проблемних ситуацій, що стимулюють пізнавальну активність студентів, формують у них аналітичне мислення та здатність діяти в умовах невизначеності.

Запропоновано класифікацію проблемних завдань і розроблено систему кейсів, спрямованих на розвиток логічного мислення, аргументації, комунікативної гнучкості та рефлексивних умінь. Продемонстровано, що використання таких завдань сприяє підвищенню мотивації до навчання, формуванню професійної компетентності та готовності до педагогічної діяльності.

Зроблено висновок, що проблемне навчання є ефективним інструментом інтеграції теоретичних знань і практичних навичок, забезпечує активізацію навчальної діяльності та створює передумови для безперервного професійного розвитку майбутніх фахівців.

***Ключові слова:** педагогічна технологія, проблемна ситуація, проблемне навчання, проблемний кейс, риторика, «Фармація» PhD.*

На сучасному етапі розвитку суспільства сформувався запит на фахівця нового типу – всебічно розвинену, креативну особистість, яка володіє логічним мисленням, уміє знаходити рішення в складних ситуаціях, системно опрацьовує та накопичує знання. Важливими також є здатність до саморефлексії, постійного самовдосконалення й корекції власної діяльності, відкритість до комунікації та вміння ефективно працювати в команді.

Водночас для молодих викладачів, а за статистикою 50% аспіратів планують у подальшому педагогічну кар'єру й повинні отримати відповідний досвід на педагогічній практиці, особливо актуальною постає проблема формування риторичної компетентності, адже саме від уміння чітко, переконливо й доступно презентувати матеріал, налагоджувати діалог з аудиторією та керувати комунікативною взаємодією залежить ефективність навчального процесу. Недостатній рівень розвитку риторичних навичок може ускладнювати передачу знань і знижувати мотивацію здобувачів освіти.

Саме впровадження проблемного навчання в закладах вищої освіти сприяє формуванню такого типу спеціаліста, а також створює умови для розвитку риторичних умінь, необхідних як для майбутніх фахівців, так і для викладачів.

Аналіз сучасних досліджень і публікацій. Ідеї проблемного навчання мають глибоке історичне коріння й сягають ще античності, зокрема сократівського діалогу, що ґрунтується на постановці відкритих запитань. Такий підхід стимулює мислення, створює інтелектуальну напругу через усвідомлення обмеженості власних знань і поступово підводить до істини шляхом міркування та обговорення.

У подальшому розвиток цієї технології був пов'язаний із працями Джона Дьюї – представника ідеї «навчання через діяльність» (learning by doing). Дослідник підкреслював, що освітній процес має базуватися на реальних життєвих ситуаціях, які спонукають до активного пізнання, а також увів поняття «проблемної ситуації» як ключового чинника розвитку критичного мислення [4].

Вагомий внесок у теорію проблемного (евристичного) навчання зробив Джером Брунер. У межах концепції відкритого навчання він обґрунтував необхідність того, щоб знання не передавалися у готовому вигляді, а здобувалися через самостійний пошук, дослідження та відкриття [11].

Сучасні українські науковці виявляють значний інтерес до цієї проблематики. М. Фіцула говорить про зв'язок між проблемним підходом і розвитком самостійного мислення студентів [9]. У галузевих дослідженнях особливості застосування проблемного навчання розкривають О. Іванченко та О. Мельнікова (у сфері медичної та біологічної фізики) [5], К. Ліневич і О. Шевченко (у підготовці лікарів) [7], О. Волошина (у педагогічній освіті) [2]. Активізацію навчальної діяльності через проблемність розглядають також О. Гулай [3] та С. Снісар [8].

Проте, незважаючи на значну кількість досліджень, у науковій літературі переважає загальний аналіз впливу проблемного навчання на мотивацію, розвиток креативності та використання в цифровому освітньому середовищі. Водночас недостатньо уваги приділено розробленню конкретних проблемних кейсів, адаптованих до окремих категорій здобувачів освіти, а також чіткому визначенню вимог до їх побудови й використання. У зв'язку з цим уважаємо за доцільне порушити питання щодо використання проблемного навчання під час викладання освітнього компонента «Риторика» для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти.

Метою дослідження є обґрунтування необхідності впровадження технології проблемного навчання в закладах вищої освіти як засобу підвищення якості підготовки сучасних фахівців та розробка проблемних кейсів із риторики, орієнтованих на майбутніх викладачів фармацевтичних закладів вищої освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проблемне навчання розглядають як підхід, за якого здобувачі освіти опиняються перед реальною або змодельованою проблемною ситуацією, що потребує аналізу та пошуку рішення. Його сутність полягає в тому, що саме процес розв'язання проблеми стає ключовим чинником пізнавальної діяльності.

У всіх сферах, де необхідні аналітичне мислення, дослідницькі вміння, здатність ухвалювати як швидкі, так і виважені рішення, а також ефективно взаємодіяти в команді, доцільно використовувати проблемний підхід як інструмент здобуття знань.

У медичній та фармацевтичній освіті проблемне навчання сприяє формуванню практичних умінь, розвитку клінічного мислення та готовності діяти в реальних професійних умовах. Оскільки майбутні фармацевти та медичні представники працюють із лікарськими засобами, взаємодіють із пацієнтами, лікарями та виробниками, вони повинні не лише володіти теоретичними знаннями, а й уміти аналізувати ситуації, передбачати ризики та знаходити оптимальні рішення в складних умовах [5].

Основними завданнями проблемного навчання під час викладання освітнього компонента «Риторика» майбутнім викладачам фармацевтичного профілю є: формування здатності чітко й переконливо подавати професійну інформацію; розвиток критичного мислення та навичок аргументовано відстоювати свою позицію; оволодіння ефективною комунікацією з різними аудиторіями (студентами, колегами, пацієнтами, фахівцями інших галузей); вміння діяти в умовах невизначеності та працювати з неповною чи суперечливою інформацією; здатність структурувати й адаптувати навчальний матеріал; розвиток культури професійного діалогу й дискусії з дотриманням етичних норм; формування рефлексивних умінь; стимулювання творчого підходу до викладання, зокрема створення проблемних ситуацій і кейсів; підвищення навчальної мотивації та готовності до саморозвитку; підготовка до ефективної педагогічної діяльності у фармацевтичній сфері.

Важливим складником реалізації проблемного навчання є належна організація самостійної роботи здобувачів освіти. Зокрема, О. Ісаєва та Г. Шайнер підкреслюють необхідність забезпечення міжпредметних зв'язків і спрямування завдань на розв'язання практично орієнтованих проблемних ситуацій, наближених до реальних професійних умов [6].

На нашу думку, розроблення та впровадження технологій проблемного навчання є складним процесом, що вимагає від викладача високого рівня педагогічної майстерності та значних часових ресурсів. Такий підхід передбачає творчу, емоційно насичену співпрацю викладача та здобувачів освіти, яка потребує цілеспрямованості, відповідальності й значних вольових зусиль, але водночас забезпечує глибоке засвоєння знань і підвищує інтерес до навчання, оскільки формує вміння мислити та долати труднощі.

Як відомо, важливою умовою ефективності навчання є створення сприятливого освітнього середовища, в якому кожен здобувач може реалізувати свій інтелектуальний потенціал і відчувати успіх. Це досягається завдяки використанню різноманітних форм роботи, зокрема дискусій, проблемних лекцій, ділових ігор та проєктної діяльності [7: 71].

Навчальну проблему зазвичай трактують як інтелектуальну складність, що виникає в процесі пояснення певного явища, процесу або об'єкта. Її розв'язання передбачає пошук нових підходів і методів для досягнення освітніх результатів, що, своєю чергою, реалізується через створення відповідних проблемних ситуацій.

Проблемні ситуації, які пропонує викладач під час лекцій і практичних занять, мають бути ретельно продуманими, адже саме вони спрямовують пізнавальну діяльність здобувачів освіти. Водночас студенти повинні чітко усвідомлювати межу між уже відомим і тим, що потребує пізнання, а також уміти визначати можливі шляхи подолання суперечностей.

У науковій літературі існують різні підходи до класифікації проблемних ситуацій: зокрема, С. Важинський і Т. Щербак у своїх розвідках виокремлюють п'ять типів [1], тоді як О. Шинкарук пропонує розширену класифікацію, що нараховує сім типів [10].

Скориставшись запропонованою класифікацією О. Шинкарук та доопрацювавши її, ми розробили кілька проблемних кейсів для аспірантів-фармацевтів, які вивчають курс риторики:

Таблиця 1. Приклади проблемних кейсів з риторики для аспірантів
 Table 1. Examples of problem cases in rhetoric for graduate students

Тип проблемного завдання	Опис	Приклад завдання з риторики
Завдання на логічне міркування	Розвивають логіку, послідовність думки та причинно-наслідкові зв'язки; передбачають аналіз інформації, встановлення зв'язків і формулювання обґрунтованих висновків	<p>«Невидимі припущення» Теза: «Наукова істина є об'єктивною». Умова: Припущення, на яких базується ця теза, не задані. Завдання: Визначте приховані передумови. Сформулюйте аргументи «за» і «проти». Покажіть, як зміна передумов змінює висновок.</p>
Завдання з несформульованим питанням	Умова задана без чіткого питання; студент сам формулює проблему, визначає напрям її розв'язання	<p>«Втрачений контекст» Вам надано фрагмент аргументації: «Це рішення є очевидно правильним, оскільки воно відповідає сучасним вимогам» Умова: Контекст повністю втрачено. Завдання: Запропонуйте мінімум 3 можливі контексти, де це висловлювання могло б бути доречним. Визначте, яких даних бракує для повноцінної аргументації. Перебудуйте висловлювання, зробивши його більш переконливим.</p>
Завдання з відсутніми даними	Відсутня частина необхідної інформації; потрібно виявити прогалини та працювати з припущеннями	<p>«Аргумент без факту» Вам потрібно підготувати короткий виступ (3–4 хв) на тему: «Цифрові технології покращують якість наукової комунікації». Умова: Вам не надано жодних статистичних даних,</p>

		<p>досліджень чи прикладів. Завдання: Побудуйте переконливу аргументацію без емпіричних доказів. Визначте, які риторичні стратегії компенсують відсутність фактів. Поясніть, де проходить межа між переконанням і маніпуляцією.</p>
<p>Задачі з неповними даними</p>	<p>Дані є, але їх недостатньо для однозначного рішення; передбачають варіативність</p>	<p>«Неповна теза» Теза: «Інтердисциплінарність шкодить глибині досліджень». Умова: Вам не надано визначень ключових понять («інтердисциплінарність», «глибина»); Завдання: Запропонуйте різні інтерпретації цих понять. Побудуйте аргументацію для кожної інтерпретації. Покажіть, як зміна значення змінює силу аргументу.</p>
<p>Задачі із зайвими даними</p>	<p>Містять надлишкову або несуттєву інформацію; необхідно відокремити головне від другорядного</p>	<p>«Суперечливі цілі» Вам потрібно виступити перед аудиторією з темою: «Необхідність реформування освіти». Умова: Частина аудиторії підтримує реформи. Частина – категорично проти. Ви не знаєте співвідношення цих груп. Завдання: Побудуйте стратегію виступу в умовах невизначеності. Виявіть, які аргументи є «безпечними». Опишіть, як уникнути конфліктної ескалації.</p>
<p>Завдання з мінливим змістом</p>	<p>Умови змінюються в процесі виконання;</p>	<p>«Аудиторія невідома» Вам потрібно написати вступ до лекції на тему: «Етика</p>

	<i>вимагають гнучкості мислення й адаптації</i>	<p><i>наукового дискурсу.</i> <i>Умова:</i> <i>Ви не знаєте, хто ваша аудиторія (студенти, викладачі, міждисциплінарна спільнота тощо).</i> <i>Завдання:</i> <i>Складіть універсальний виступ, який буде актуальним для різних аудиторій. Визначте, які елементи риторики є «адаптивними». Обґрунтуйте свій вибір.</i></p>
<i>Завдання з кількома рішеннями</i>	<i>Передбачають кілька правильних відповідей; важливе порівняння та вибір</i>	<p>«Аргумент опонента» <i>Вам потрібно захистити позицію, з якою ви особисто не погоджуєтесь.</i> <i>Умова:</i> <i>Вам не надано аргументів цієї позиції.</i> <i>Завдання:</i> <i>Самостійно реконструюйте найсильнішу версію позиції (steelman). Побудуйте захисну промову. Проаналізуйте, як це вплинуло на ваше розуміння риторики.</i></p>
<i>Завдання на доведення</i>	<i>Спрямовані на обґрунтування істинності або хибності твердження через логічну аргументацію</i>	<p>«Доказ без джерела» <i>Ви отримали аргумент:</i> <i>«Дослідження доводять, що публічні виступи підвищують академічну успішність».</i> <i>Умова:</i> <i>Жодного посилання або джерела не наведено.</i> <i>Завдання:</i> <i>Оцініть риторичну силу такого аргументу. Запропонуйте, як можна переформулювати його етично. Вкажіть ризики використання «анонімних авторитетів».</i></p>

Висновки. Отже, проблемне навчання постає як ефективний освітній підхід, у межах якого складні, наближені до реальних професійних умов завдання стають основним інструментом формування знань, умінь і компетентностей. Така організація навчального процесу стимулює здобувачів до активного застосування критичного мислення, розвитку навичок розв'язання проблем у визначених часових межах, що забезпечує не лише глибше засвоєння теоретичного матеріалу, а й набуття практичного досвіду. Під час аудиторної роботи встановлено, що впровадження елементів проблемного навчання у викладання освітнього компонента «Риторика» для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня фармацевтичного профілю є доцільним і результативним, оскільки сприяє розвитку риторичної компетентності, комунікативної гнучкості та професійної рефлексії.

На нашу думку, розроблені проблемні кейси демонструють практичну значущість цього підходу, адже орієнтовані на моделювання реальних професійних і педагогічних ситуацій, що потребують аргументованого висловлювання, ведення дискусії, адаптації до різних типів аудиторії та прийняття рішень у складних умовах. Їх використання сприяє не лише засвоєнню навчального матеріалу, а й формуванню готовності до майбутньої викладацької діяльності.

Водночас ефективність проблемного навчання значною мірою залежить від рівня методичної підготовки викладача, якості розроблених завдань і створення сприятливого освітнього середовища, що забезпечує активну взаємодію всіх учасників навчального процесу.

Перспективи подальших досліджень убачаємо в узагальненні практичного досвіду впровадження проблемного навчання у підготовку фахівців фармацевтичної галузі, визначенні типових проблемних ситуацій у педагогічній та професійній діяльності майбутніх викладачів, а також у розробленні методичних рекомендацій щодо їх ефективного використання. Актуальним є також створення розширеного банку проблемних кейсів із риторики з урахуванням міждисциплінарних зв'язків відповідно до рівня підготовки здобувачів освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Важинський С., Щербак Т. Методика та організація наукових досліджень: навч. посіб. Суми: СумДПУ імені А.С.Макаренка, 2016. С. 88.
2. Волошина О. Використання технології проблемного навчання при викладанні дисциплін педагогічного циклу. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія*. 2016. № 46. С. 9-12.
3. Гулай О. Перспективи впровадження проблемного навчання у вищих навчальних закладах. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2009. № 3. С. 170-178.
4. Дьюї Д. Досвід і освіта. Львів: Кальварія, 2003. 84 с.
5. Іванченко О., Мельнікова З. Використання проблемного підходу при викладанні медичної і біологічної фізики. *Медична освіта*. 2017. № 1. С. 65-68. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2017.1.7347>
6. Ісаєва О., Шайнер Г. Ефективність організації самостійної роботи у вищих медичних закладах. *Молодь і ринок*. Дрогобич, 2022. № 5. С. 46-49. <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2022.264615>
7. Ліневич К., Шевченко О. Застосування технології проблемного навчання у підготовці лікарів. *Сучасна освіта: стратегії та технології навчання: зб. наук. праць*. 2023. Т. 1. С. 343-349.
8. Снісар О. Методи структурування навчальної інформації під час викладання аналітичної хімії в майбутніх фармацевтів. *Health & Education*. Видавничий дім “Гельветика”. 2023. № 3. С. 157-162. <https://doi.org/10.32782/health-2023.3.26>
9. Фіцула М. Педагогіка: Навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти. Київ: Видавничий центр «Академія», 2002. 528 с.
10. Шинкарук О. Проблемне навчання офіцерів-прикордонників: теорія, методика, практика: навч. посіб. Хмельницький: Видавництво НАДПСУ, 2017. 100 с.
11. Jerome S. Bruner The process of education. Harvard University Press, 1960. 92 p.

Стаття надійшла до редакції 16.02.2026.

Статтю рекомендовано до друку 10.04.2026.

Стаття опублікована 31.05.2026.

Як цитувати: Лисенко Н., Берестова А. Застосування елементів проблемного навчання у викладанні освітнього компонента “риторика” аспірантам-фармацевтам *Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв'язки*. 2026. Вип. 48. С. 86-98. <https://doi.org/10.26565/2073-4379-2026-48-06>

Конфлікт інтересів

Автори заявляють, що конфлікту інтересів щодо публікації цього рукопису немає. Крім того, автори повністю дотримувались етичних норм, включаючи плагіат, фальсифікацію даних та подвійну публікацію.

Внесок авторів: усі автори зробили рівний внесок у цю роботу. У роботі не використано ресурс штучного інтелекту.

APPLICATION OF ELEMENTS OF PROBLEM-BASED LEARNING IN TEACHING THE EDUCATIONAL COMPONENT “RHETORIC” TO PhD PHARMACY STUDENTS

Natalia Lysenko

PhD in Philology, Associate Professor, Pedagogics and Psychology
department, National University of Pharmacy
(61002, Kharkiv, 53 H. Skovorody Str.);
e-mail: natalilysenko1977@gmail.com;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-8607-2213>

Alla Berestova

PhD in Philology, Associate Professor, Fundamental Sciences and Social
Humanities department, National University of Pharmacy
(61002, Kharkiv, 53 H. Skovorody Str.);
e-mail: balla19682802@gmail.com;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6036-7961>

The article examines the issue of implementing problem-based learning technology in higher education institutions as an effective means of training a new type of specialist capable of critical thinking, independent decision-making, creative activity, and professional communication. The relevance of developing rhetorical competence in PhD students, many of whom are oriented toward teaching careers, is substantiated. It is emphasized that the level of communicative and rhetorical skills directly affects the effectiveness of the educational process, students' motivation, and the quality of learning outcomes.

The study analyzes scientific approaches to problem-based learning, including the ideas of the Socratic dialogue, John Dewey's concept of "learning by doing," Jerome Bruner's theory of discovery learning, as well as the contributions of domestic and foreign scholars to the development of cognitive and creative abilities of learners. It is determined that, despite a considerable body of research, insufficient attention has been paid to the development of applied problem-based cases adapted to specific educational programs and categories of students.

The purpose of the article is to substantiate the feasibility of applying problem-based learning in the professional training of future teachers in pharmaceutical higher education institutions and to present original examples of problem-based rhetorical tasks. The essence of problem-based learning is revealed as the organization of the educational process through the creation of problem situations

that stimulate cognitive activity, develop analytical thinking, and foster the ability to act under conditions of uncertainty.

A classification of problem-based tasks is proposed, and a system of cases aimed at developing logical thinking, argumentation, communicative flexibility, and reflective skills is designed. It is shown that the use of such tasks enhances learning motivation, contributes to the formation of professional competence, and ensures readiness for pedagogical activity.

It is concluded that problem-based learning is an effective tool for integrating theoretical knowledge with practical skills, intensifying learning activities, and creating conditions for the continuous professional development of future specialists.

Keywords: *pedagogical technology, Pharmacy PhD, problem-based case, problem-based learning, problem situation, rhetoric.*

REFERENCES

1. Vazhynskiy, S., Shcherbak, T. (2016). *Methodology and organization of scientific research*. Sumy: SumDPU by A.S. Makarenko [in Ukrainian].
2. Voloshyna, O. (2016). The use of problem-based learning technology in teaching subjects of pedagogical cycle. *Scientific notes of the Mykhailo Kotsiubynskiy Vinnytsia State Pedagogical University. Series: Pedagogy and Psychology*, 46, pp. 9-12 [in Ukrainian].
3. Hulai, O. (2009). Prospects for the Implementation of Problem-Based Learning in Higher Educational Institutions. *Pedagogy of the Formation of a Creative Personality in Higher and General Secondary Education*, 3, pp. 170-178 [in Ukrainian].
4. Dewey, D. (2003). *Experience and Education*. Lviv: Kalvariia [in Ukrainian].
5. Ivanchenko, O., Melnikova, Z. (2017). The use of problem approach in teaching of medical and biological physics. *Medical education*, 1, pp. 65-68 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2017.1.7347>
6. Isaieva, O., Shainer, H. (2022). Efficiency of self-study organization in higher medical institutions. *Youth and market*, 5 (203), pp. 46-49 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2022.264615>.
7. Linievych, K., Shevchenko, O. (2023). Application of problem-based learning technology in the training of doctors. *Modern education: strategies and technologies of learning: collection of scientific works*. 1, pp. 343-349 [in Ukrainian].
8. Snisar, O. (2023). Methods of structuring educational information when teaching analytical chemistry to future pharmacists. *Health & Education*, 3, pp. 157-162 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.32782/health-2023.3.26>
9. Fitsula, M. (2002). *Pedagogy*: Ed. manual for students of higher pedagogical educational institutions. Kyiv: Publishing Center "Academy" [in Ukrainian].

10. Shynkaruk, O. (2017). *Problem-based training of border guard officers: theory, methodology, practice*: Ed. manual. Khmelnysky: NADPSU [in Ukrainian].
11. Jerome, S. Bruner. (1960). *The process of education*. Harvard University Press.

The article was received by the editors 16.02.2026.

The article was recommended for printing 10.04.2026.

The article published 31.05.2026.

In cites: Lysenko N., Berestova A. (2026). Application of elements of problem-based learning in teaching the educational component “Rhetoric” to phd pharmacy students. *Teaching languages at higher educational establishments at the present stage. Intersubject relations*. 48, pp. 86-98. <https://doi.org/10.26565/2073-4379-2026-48-06> [in Ukrainian]

Conflict of Interest

The authors declare no conflict of interest regarding the publication of this manuscript. Furthermore, the authors have fully adhered to ethical norms, including avoiding plagiarism, data falsification, and duplicate publication.

Authors Contribution: all authors have contributed equally to this work.

The work does not use artificial intelligence resources.